

[Miljøministeren]

også mene at Fremskridtspartiet normalt måtte mene.

Til nr. 11 er egentlig kun at sige, at når man netop ønsker at slette bevaring af egekrat, så finder vi ikke, at det er konsistent i forhold til, hvad man i øvrigt har sagt, men det er sådan en mere ordensmæssig betragtning.

Så er der spørgsmålet om de statistiske opgørelser. De skal afgives til Danmarks Statistik, og det er altså loven om Danmarks Statistik, der har en regel om, at man skal have de statistiske opgørelser.

Forslaget om, at der skal særlige grunde til, at det offentlige kan afkræve en ejer oplysning om økonomiske eller regnskabsmæssige forhold, følger almindelig forvaltningsskik. Hvis man vil opnå tilskud fra staten, er det vel også rimeligt, at staten har en anelse indsigt med, hvad de penge bruges til. Jeg kunne godt forestille mig forskellige fremskridtspartiforespørgsler, hvis det ikke var tilfældet.

Til nr. 15 om påbud er bare at sige, at det er dansk ret, at man kan indbringe det for danske domstole, og derfor er det ikke nødvendigt at have denne regel.

Så vil jeg til nr. 16 sige, at det er ikke i overensstemmelse med regeringens ønske om afbureaukratisering, at en hvilken som helst ligegyldig småsag kan ankes helt op til miljøministeren. Det er aldeles uhensigtsmæssigt, at ikke andre instanser kan afgøre ting, og det har i hvert fald ikke noget med afbureaukratisering eller forenkling at gøre. I virkeligheden er det meget ofte sådan, at Fremskridtspartiets tankegang er udtryk for, at det hele helst må afgøres herinde, for så kan man få det diskuteret. Det er jeg ikke tilhænger af; jeg synes, det er praktisk med decentralisering.

Om nr. 18 om straf synes jeg der er at sige, at det er jo i al almindelighed sådan, at der ifaldes straf ved forsætlig overtrædelse af loven, og derfor er der heller ingen grund til at have det med her.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret, men nu vil jeg tilslutte mig ønsket om, at forslaget kommer tilbage i udvalget, for nu er der simpelt hen ting, jeg ikke forstår.

Da ministeren fremsendte ændringsforslaget, stod der, at det var en præcisering. Vi må gå

ud fra, at det har været en nødvendig præcisering. Ministeren skrev i bemærkningerne til det ændringsforslag, som hun alligevel ikke stillede, at det var i henhold til det ændringsforslag, at hun ville fastsætte retningslinjer for afdriften. Det var jo o.k., det kunne vi glæde os over. Grunden til, at vi endte med at sige, at vi ville godtage ministerens formulering, var netop, at vi så fik den lovhjemmel.

Det kan ikke været rigtigt, at en nødvendig præcisering og en lovhjemmel falder ud af en lovgivning, fordi ministeren har kludret i proceduren med forhandlingerne. Det kan ikke været rigtigt, og nu må vi i hvert fald have ministeren til at forklare, hvordan det kan gå til, så det kan stå et sted og man har noget at holde sig til bagefter. Jeg er da fuld af forståelse for, at ministeren kan have problemer med De Konservative – det ville vi andre også kunne have – men det kommer da ikke vores lovgivning her ved, at ministeren har haft nogle procedureproblemer. Så svag kan vores lovgivning ikke være. Så nu må jeg altså bede om, at sagen kommer tilbage til udvalget, for at vi kan få forklaret, hvordan vi skal forstå det her.

Dertil kommer to andre problemer. Ministeren står heroppe og siger, jeg synes en lille smule ubehageligt, at regeringen overhovedet ikke ville kunne tilslutte sig det, vi har skrevet i bemærkningerne, for hensigten var en helt anden. Jamen hvis hensigten var en helt anden end det, vi har skrevet i bemærkningerne, hvad er så hensigten, og hvordan vil ministeren så administrere det? Jeg anfægter ikke ministerens hjerte for bøgeskoven – det har jeg altid vist var der, det er ikke det – men her var lovregler, bestemmelser, noget, vi kunne holde os til, sådan at vi kunne komme videre med det, og så vi ikke var fuldstændig afhængige af at have en minister, der havde hjertet på rette sted, men lidt håndkraft.

Derfor vil jeg gerne have at vide, hvad det er for noget i vores bemærkninger, som er så fuldstændig anderledes end det, ministeren skrev, for det er vigtigt for os at få præciseret, at vi skal have den lovhjemmel, og jeg kan forstå, at det var det også for ministeren for et par uger siden. Derfor må vi i hvert fald have ministeren i samråd for at få forklaret, hvordan det her hænger sammen nu.

Og så vil jeg stadig væk tillade mig at være fuldstændig måbende over, at en procedurefej